

ATEŞ GÜNÜ

“Ateş Günü”ndeyiz Ortadoğu’nun
İsa acısını hatırlıyor yeniden
Kanayan avuçlarında
Tuzlu sular biriktiriyor.

İsa, yeniden hatırlıyor acısını
Çöl çölü çağırıyor yasına katılmaya
İnsan insanı...

Gözleri kan çanağı bir yaşlı Türkmen
“Nehirler çocuklara aksın!” diyor
“Açın çocukların ağızlarını!”

Çöl çölü çağırıyor yasına katılmaya
Toprak ölüsünü yutmakta zorlanıyor.
“Ateş Günü”ndeyiz Ortadoğu’nun
Canımız ve tenimizden önce
Aklımız yanıyor.

Ben Hatice’yi sevmekle günahkârım
Meryem seni doğurmakla İsa
Şimdi bütün kuşlarım
Senin göğünde vuruluyor
Sende kirleniyor Kaşkar’ın dokuduğu ipek
Sen bakışlı bir canavar
(Boğdum bildiğim büyük suyu geçerken)
Geçiriyor, yalarken dudaklarını.

İnsan insanı çağırıyor yasına
Ağlamak ibadeti kadınlara yakışıyor
Toprağın yunuşu benzemiyor insana
En çok kan kokuyor Araf'ta açan çiçek
Ve elbet
En çok can yakıyor
Hira'ya tırmanırken patlayan yürek.

Herkes günahını alıp koşuyor
Aklına kurduğu el yapımı tuzakla
Haydutlar doluşuyor çukuruna Ak/denizin.
İsa acısını hatırlıyor yeniden
Musa yardığına pişman karnını
Kendince akıp giden Kızıl/denizin.

“Ateş Günü”ndeyiz Ortadoğu'nun
Ben Hatice'yi sevmekle günahkârım
Meryem seni doğurmakla İsa.